

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

צג.

1. ענה ואמר הא אנה זהו גברין ארבעה שרין מלהלכין בנא נורא וקבל לך אמי בון ורה ד רביקא קמ לבר אלדך ויאל ב כה
2. לך ארין הצדקה ולנו בישת דקפין כיום קזה
3. לאיש יהודה ולישבי ירושלים ולכל ישראל הקרבים והרחוקים בכל הארצות אשר הדתכם שם במעלם אשר קעלו קר
4. דניאל טו
5. אמרתי אעלה במקור אחזה בסמניו וידיו נא שרין באשבלות ונפלי ורחי אפך בתפוחים: שרי השריטם ט
6. ראיתי הליכה והנה איש רכב על סוס ארם והוא עמד בין הדקלים אשר במצלה ואתריו סוסים ארשים שרוקים ולקנים: זכריה א ה
7. איש מלוקח י לו שמת שו ט ג
8. ויהי אמר את הדקה היא אסתר בת דרו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר ותובת מראה ובמות אביה ואמך לקחה מרובי לו אחת: זכריה ב ז
9. והוא נהרתיך אובי: ישיעיהו טו כז
10. שמע נא יהושע הבתן הגדול אתה ורעך הישבים לפניך כי אנשי מופת הקה כי הנני מביא את עבדי צעתי וכהיה ה פסילי אליהם: תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך מן תושבי בו כי תועבת יי אליהם והא: זכריה ט כה
11. בארין מלקא ונבוכדנצר נפל על אנפודו ולדניאל סגר ומנה ונחיון אמר לנסקה לה רביאל ב טו
12. אמר י צבאות אלהי ישראל אל אחאב קן קליה ואל עזקיהו בן מעשיה הנבאים לכם בשמי שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדנצר מלך בבל והקם לעיניכם: ירמיהו ט כז
13. ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישקך יי בנצוקיהו וכאחז אשר קלם מלך בבל באש: ירמיהו ט כז
14. יען אשר עשו נבלה בישראל ונאפו את נשי רעיהם וירבו דבר בשמי שקר אשר לוא צדיקם ואנכי הידע יעד נאם יי ירמיהו ט כז
15. והראני את יהושע הבתן הגדול עמד לפני מלאך יי והשקן עמד על ימניו לשמנו: זכריה ג א
16. ויאמר יי אל השקן יעזר יי בך השקן ויעזר יי בך השקן ויעזר יי בך החבר בירושלים והלוא זה אד מלך מאש: זכריה ג ב
17. והיה עתה יהיה לבש בגדים צואים ומעל לפני המלאך: זכריה ג ג
18. ותאמר שש השרפים האלה נתן לי כי אמר אלי אל תבואי ריקם אל המוקרות: ג ד

למפוז ולהוציא נהר ענבריא. ל"א למכרה נהר ענבריא כהן: לאסויי כירי דאספספא. להביא זרע של עשב שהוא מאלל כהמה שלמו נבוכדנצר. הכי הוה קיס לכו: לאסויי תוירי ממלרים. שלמו כדי לגדלם לולדות שחויירי מלרים גדולים הם: וספספא אמר תודום הרופא. למכמים שהיו אומרים ניטלה האם טרפה: וסא אין פרס ותוירי יולאה ממלרים וכו'. כדי שלא יהיו מזויין במקומות אחרים ואעפ"כ מיו: ווטרי אייטוסו. ולא העלו על לבם לפתיה ורביה נבי והניחו להוציאן נלא חתוך האס: באוספ ענה. שהלך משט דניאל: דלא לקיים כי פסילי אלסיהם שטרפון נלא. דנבוכדנצר עשאו אלוה דכמדי ולדניאל הוה סגרי והוה ליה פסילי אלסיהם שהמקרה הוה היה לוח עליהם לשורפן לך היה ממירא: קליוס. שגלים המהוהבין לך נלא. השמיעי. השמטשי: סלפא. ונפישו זכותיה: סלא וס אודי. מה אוד נמך קף הוה נמך: אכני. הועיל: אקדו. שרפו: מאי טעמא איעשו. יושע דאהני נורא למלכיה דהאי דאהדר איהו לנבוכדנצר דמיה ענלמא דמיה: שש שטוריס. שש נרעישו (שטוריס) מש: שש וכו דרכו של נועז ליתן של פסלים. והא מן (פלא פ"ח מ"ה) אין פותמין לעני בגרון פחות מחני קב שטוריס: אלא

גדולים לדיקים יותר ממלאכי השרת. דברישא חשיב למלמח דקיי ומלאך לנסוף דכתיב ורביה די רביעאה דמי לבר אליהן: ועספו לישראל על פניהם. שהשתחוו לאלם: אני אמרתי שכל הממר שלי הוא. שיהיו זהם לדיקים הרבה ולא עלמה כדיו וכו'. ישראל נמשלו למת כלאמרי (טובה דף מה: מה ממר זה אין לו אלא לב אחד וכו': והנה איש רוכב על סוס אדום. זכריה כתיב: כל העולם כולו ללינה. מפני שהשתחוו לאלם: וסא עומד. העמיד הקב"ה עמו בזכות ההדסים שנמולה: האומר לאלה חרבי. לנבל שיוצאת במולה: חרבי. לשון חרבי המים (בבבבבב): שרוקים. לנעשים ולח"כ נעשו לנבים כשנסמלם בלדיקים נח מעסו: סוסיא חורא מעלי למלא. מדקאמר שלדום הוה רמו לקלה: ורבנן. מניה מישאל ועזריה: לסיק אולו. כשילאו מן הכנען דמו לא מדכר להו ככולהו כמזבי: ענין פרע מסו. שהיו מסמלם כהן על שהיו תמוין כהן: כרוק טכטו. כלומ רוק שרקו אומות העולם כשאל שוממין אלוה מה יש לכם ומהחיותם לאלם: סוי אומר זה חנניה מישאל ועזריה. אלמא חזרו לבין אלו שישאל כהן גדול: ודניאל לסיק אול. כשהושלכו חכירי למוך ככשן האס שלא הושלך עמהם: למכרה נהר רבא כנעריא.

ג) ועי' בילקוט זכריה וסא איתא מחבר זה קולת כנעסא אחרתא. (ג) וקמין לו: משה מן: ע"ש ועי' (ג) ונמלה ג. ע"ש ועי' חס' ברכות טו: ד"ה וכן שיהו טו. (ד) וינין בזכות טו. (ה) וינין המתקן. ו לעיל ג. בסורות כח. (ו) בקולת מחבר ומלמד. (ז) וזכריה ג.

ג) ועי' בילקוט זכריה וסא איתא מחבר זה קולת כנעסא אחרתא. (ג) וקמין לו: משה מן: ע"ש ועי' (ג) ונמלה ג. ע"ש ועי' חס' ברכות טו: ד"ה וכן שיהו טו. (ד) וינין בזכות טו. (ה) וינין המתקן. ו לעיל ג. בסורות כח. (ו) בקולת מחבר ומלמד. (ז) וזכריה ג.

את העולם כולו לדם כיון שנסתכל בחנניה מישאל ועזריה נתקרה דעתו שנאמר 'הוא עומד בין ההדסים אשר במצולה ואין הדסים אלא צדיקים' שנאמר 'יהי אומן את הדיס ואין מצולה אלא בבל שנאמר 'הוא אומר לצולה חרבי ונהרותיו אוביש מיד מלאים רוגו נעשים שרוקים ואדומים נעשו לכנים אמר רב פפא שמע מינה 'סוסיא חורא מעלי לחלמא: ורבנן להיכא (אוול) [אוול] אמר רב בעין [הרע] מתו ושמואל אמר ברוק טבעו ור' יוחנן אמר עלו לארץ ישראל ונשאו נשים והולידו בנים וכנות כתנאי ר' אליעזר אומר בעין [הרע] מתו ר' יהושע אומר ברוק טבעו ור"א עלו לא"י ונשאו נשים והולידו בנים וכנות כתנאי ר' אליעזר אומר בעין [הרע] מתו ר' אתה ורעך היושבים לפניך כי אנשי מופת יהיו ונשאו נשים והולידו בנים וכנות כתנאי ר' אליעזר אומר בעין [הרע] מתו ר' מישאל ועזריה דניאל להיכן אול אמר רב למיכאל נהרא רבא כמבריא ושמואל אמר לאתויי בירא דאספסתא ור' יוחנן אמר לאתויי חוירי דאלכסנדריא של מצרים איני' דהתניא 'תודום הרופא אמר אתי פרה וחזירה ויצא מאלכסנדריא של מצרים שאין חותכין האם שלה בשביל שלא תלד וזמרי איתיה בלא דעתיהו ת"ר שלשה היו באותה עצה הקב"ה ודניאל ונבוכדנצר הקב"ה אמר ניויל דניאל מהכא דלא לימרו בזכותיה איתנצל ודניאל אמר איזיל מהכא דלא ליקיים כי 'פסילי אלהיהם תשרפון באש ונבוכדנצר אמר יזיל דניאל מהכא דלא לימרו קלייה לאלהיה בנורא ומניין דסגיד ליה דכתיב 'בארין מלכא ונבוכדנצר נפל על אנפודו ולדניאל סגיד וגו': כ"ה אמר ה' צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה ואל צדקיה בן מעשיה הנבאים לכם בשמי לשקר וגו' וכתיב 'ולוקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישמך ה' כצדקיהו 'וכאחאב אשר קלם מלך בבל באש אשר שרפם לא נאמר אלא אשר קלם אמר רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מלמד שעשאן כקליות 'יען אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי רעיהם מאי עבד אול לגבי ברתיה דנבוכדנצר אחאב אמר לה כה אמר ה' השמיעי אל צדקיה וצדקיה אמר כה אמר ה' השמיעי אל אחאב אולה ואמרה ליה לאכזה אמר לה אלהיהם של אלו שונא זימה הוא כי אתו לגבך שררינהו לגבאי כי אתו לגבה שדרתנהו לגבי אכזה אמר להו מאן אמר לכוון אמרו הקדוש ברוך הוא והוא חנניה מישאל ועזריה שאלתינהו ואמרו לי אסור אמרו ליה אנן נמי נביאי כותיהו לדידהו לא אמר להו לדין אמר לן אמר להו אנא בעינא דאיבוקינכו כי היכי דברקתינהו לחנניה מישאל ועזריה אמרו ליה אינון (ב) תלתא הוו ואנן תרין אמר להו בחרו לכוון מאן דבעיתו בהדיכו אמרו יהושע כהן גדול סברי ליתי יהושע דנפיש זכותיה ומגנא עלן אחתינהו שדינהו אינהו איקלו יהושע כהן גדול איחורכי מאניה שנאמר 'וראני את יהושע הכהן הגדול עומד לפני מלאך ה' וגו' וכתיב 'ויאמר ה' אל השמן יעזר ה' כך וגו' א"ל דענא דצדיקא את אלא מאי טעמא אהניא כך פורתא נורא חנניה מישאל ועזריה לא אהניא בהו כלל א"ל אינהו תלתא הוו ואנא חד א"ל והא אברהם יחיד הוה התם לא הוו רשעים בהדיה ולא אתיהיב רשותא לנורא הכא הוו רשעים בהדי ואתיהיב רשותא לנורא היינו דאמרי אינשי תרי אודי יבישי וחד רטיבא אוקדן יבישי לרטיבא מאי טעמא איענש אמר רב פפא שהיו בניו נושאין נשים שאינן הגונות לכהונה ולא מיחה בהן שנאמר 'ויהושע היה לבוש בגדים צואים וכי דרכו של יהושע ללבוש בגדים צואים אלא מלמד שהיו בניו נושאים נשים שאינן הגונות לכהונה ולא מיחה בהן אמר רבי תנחום דרש בר קפרא בציפורי מאי דכתיב 'שש השעורים האלה נתן לי מאי שש השעורים אילימא שש שעורים ממש וכי דרכו של בועז ליתן מתנה שש שעורים אלא